

[Indenrigsministeren]

ligningsloven. (Lån til ejere af en del af en ejendom m.v.).

(Lovforslag nr. L 167).

Hovedformålet med lovforslaget er at tilvejebringe hjemmel til, at personer, der ejer en del af en ejendom, kan få lån til betaling af en forholdsmæssig del af ejendomsskatterne.

Der er ikke i dag mulighed for at opnå et sådant delvist lån, idet det efter den gældende lov antages, at et lån til betaling af ejendomsskatterne på en ejendom, der ejes af flere, kun kan ydes som ét samlet lån til alle ejerne.

Endvidere åbnes der mulighed for, at kommunerne kan lade de pantebreve, der skal udstedes til sikkerhed for ejendomsskattelån, rykke i forbindelse med optagelse af nye lån. Under den gældende ordning er der ikke en sådan adgang til at rykke med de kommunale pantebreve, hvilket har kunnet udelukke låntagerne fra at optage realkreditlån f.eks. til boligforbedring.

De øvrige foreslåede ændringer i loven er af mere teknisk eller redaktionel karakter.

Idet jeg i øvrigt henviser til det foreliggende lovforslag og de dertil knyttede bemærkninger, skal jeg anbefale forslaget til det høje Tings velvillige behandling.

Indenrigsministeren (Enggaard):

Jeg skal herved tillade mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om beskattning til kommunerne af faste ejendomme. (Ejendomme, der periodevis anvendes til dækningsafgiftspligtigt formål, morarenteberegning og rentegodtgørelse ved tilbagebetaling af ejendomsskat).

(Lovforslag nr. L 168).

Hovedformålet med lovforslaget er at forenkle kommunernes beregning af morarenter – dvs. renter ved forsinket betaling – af restancer på ejendomsskattebilletten.

De gældende regler har givet problemer, fordi kommunerne opkræver flere forskellige fordringer over ejendomsskattebilletten. Der kan gælde forskellige regler for beregning af morarenter af disse fordringer, hvilket komplicerer beregningen af morarenter.

For selve ejendomsskatternes vedkommende er det udtrykkeligt bestemt i den kommunale ejendomsskattelov (§ 27, stk. 2), at der

ved forsinket betaling af ejendomsskatter kan opkræves en morarente på 1 pct. pr. påbegyndt måned der betales for sent.

Derimod gælder der f.eks. ikke særlige regler om morarenteberegning for krav vedrørende leverance af gas, varme og kloak. Morarenten skal derfor beregnes efter de generelle regler i lov om renter ved forsinket betaling m.v. (lovbekendtgørelse nr. 583 af 1. september 1986). Efter denne lov er satsen på årsbasis diskontoen + 6 pct. (for tiden 13 pct.).

Det foreslås, at beregningen af morarenter for krav af denne art, der opkræves over ejendomsskattebilletten, skal ske efter ejendomsskatteovens morarenteregulering (1 pct. pr. påbegyndt måned).

Der vil derved normalt komme til at gælde samme morarenteregulering for alle de krav, der opkræves over ejendomsskattebilletten. Derved forenkles morarenteberegningen, idet den skal ske med én sats for det samlede restancebeløb på ejendomsskattebilletten.

Lovforslaget indeholder også en ændring af en anden renteregulering. Det drejer sig om reglen i ejendomsskatteovens § 29, stk. 4. I den bestemmes det, at hvor ændring af ansættelsen, dvs. vurderingen, eller af skatteberegningen medfører godtgørelse af erlagt skat, har den skattepligtige krav på renter, 5 pct. p.a. af det skattebeløb, der tilbagebetales, for tiden fra datoen for indbetalingen til datoen for tilbagebetaling.

Rentesatsen på 5 pct. p.a. er uændret siden vedtagelsen af den gældende lov i 1961, hvorfor det findes naturligt med en ajourføring.

Det foreslås, at rentesatsen kommer til at svare til den sats, der gælder i tilfælde, hvor der skal svares morarente til kommunen som følge af for sen indbetaling af ejendomsskatterne (lovens § 27, stk. 2), dvs. 1 pct. pr. påbegyndt måned.

Endelig indeholder lovforslaget en ændring af reglen i ejendomsskatteovens § 23 A om opkrævning af dækningsafgift af forretnings- og lignende ejendomme.

I dag antages det, at en ejendom er fuldt dækningsafgiftspligtig i tilfælde, hvor den anvendes til et ikkedækningsafgiftspligtigt formål (f.eks. kursuscenter) en del af året og til et dækningsafgiftspligtigt formål (f.eks. hotel) den anden del af året.

[Indenrigsministeren]

Det må erkendes, at dette kan virke mindre rimeligt. Det foreslås derfor at indsætte en bestemmelse i loven om, at der i sådanne tilfælde kun skal opkræves delvis dækningsafgift i forhold til den periode eller de perioder i løbet af året, hvor ejendommen anvendes til et dækningsafgiftspligtigt formål.

Som det fremgår, vedrører den foreslåede regel tilfælde, hvor driften af en ejendom veksler mellem anvendelse til et afgiftspligtigt og et ikkeafgiftspligtigt formål. Derimod vedrører den ikke tilfælde, hvor driften af en dækningsafgiftspligtig virksomhed er indstillet eller ophørt. I sådanne tilfælde anses afgiftspligten at vedvare, indtil ejendommen indrettes til et ikkeafgiftspligtigt formål, eller eventuelt indtil ejendommen er kommet i en sådan stand, at den er uanvendelig til et afgiftspligtigt formål.

Idet jeg i øvrigt henviser til det foreliggende lovforslag og de dertil knyttede bemærkninger, skal jeg anbefale forslaget til det høje Tings velvillige behandling.

Indenrigsministeren (Enggaard):

Jeg skal herved tillade mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om apoteksvirksomhed.

(Lovforslag nr. L 169).

Med dette lovforslag søges gennemført en enkelt mindre ændring af apotekerlovens i øvrigt velfungerende system for økonomisk udligning mellem apotekerne.

Udligningsordningen er udformet således, at apoteker med en omsætning, der overstiger en bestemt årlig beløbsgrænse, betaler afgift af det overskydende beløb efter en progressiv skala, mens apoteker med en omsætning, der er mindre end beløbsgrænsen, modtager tilskud.

Ved beregningen af afgifter og tilskud indgår også fuldt ud den del af omsætningen, hvorpå apotekerne i henhold til gældende avanceregler yder 10 pct. rabat, f.eks. leverancer til sygehuse, plejehjem og lignende. På store apoteker udgør den marginale omsætningsafgift til udligningssystemet 13 pct. Med rabatudgift, udligningsafgift m.m. bliver fortjenesten for det leverende apotek meget beskedent ved en marginal betragtning.

Der foreslås derfor en hjemmel for indenrigsministeren til at fastsætte, at denne om-

sætning helt eller delvis ikke medregnes i den omsætning, der ligger til grund for udligningsberegningen.

Forslaget har ingen administrative, statsfianse eller kommunaløkonomiske konsekvenser.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til Tingets velvillige behandling.

Indenrigsministeren (Enggaard):

Jeg skal hermed tillade mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om valg til Folketinget.
(Lovforslag nr. L 170).

Formålet med lovforslaget er at gennemføre en generel modernisering af folketingsvalglovens regler om forberedelse og gennemførelse af valg, mens der med en enkelt undtagelse ikke foreslås principielle ændringer i det gældende valgsystem, dvs. i de regler, der har betydning for valgets udfald.

Undtagelsen vedrører reglerne om kandidatudvælgelse, når der er anmeldt partiliste. Den foreslåede forenkling af disse regler vil i sjældne tilfælde kunne medføre, at der vælges en anden kandidat end efter de gældende regler.

Sammenlignet med den gældende folketingsvalglov indeholder lovforslaget en lidt ændret og navnlig mere detaljeret inddeling af lovstoffet i kapitler, ligesom nogle af kapitlerne er forsynet med underoverskrifter. Herved bliver loven mere overskuelig og dermed nemmere at anvende. Lovforslaget indeholder endvidere en lang række indholdsmæssige ændringer i forhold til den gældende lov.

Den enkelte vælger, der på valgdagen afgiver sin stemme, vil ikke kunne mærke meget til de nye regler i lovforslaget. Lovforslaget vil derimod få stor praktisk betydning for de politiske partier og kandidaterne til valget.

Efter lovforslaget vil kravet om stillere blive ophævet for kandidater, der opstiller for et parti. Til gengæld bliver det for fremtiden obligatorisk for partierne, at de udtrykkeligt skal godkende deres kandidater. For kandidater, der opstiller uden for partierne, foreslås, at stillerantallet forhøjes fra mindst 25 til mindst 150, svarende til det antal stillere, der kan kræves ved amtsrådsvalg og valg til Borgerrepræsentationen i København.